

valget har ment, at da Lovgivningsmagten er bleven enig om en Lov, der giver Erstatning for noget Saadant, burde der ogsaa tages Hensyn til det Andragende, som Andragerinden har indgivet til Folkethinget. Hun er anbefalet af Sogneraadet. Det sætter jeg nu ikke saa stor Pris paa, at jeg vil nævne det med noget særlig Eftertryk; Sogneraadet har selvfølgelig ikke Noget imod, at Statskassen kom til at bidrage til hendes Underhold, men afsæt derfra, forekommer det os, at simpel Retfærdighed maa bevirke, at enten hun er Jaadan eller saadan, har hun en utvivlsom Ret, som der ogsaa bør tages Hensyn til. Jeg haaber derfor, at den ærede Justitsminister vil tage Hensyn til dette Andragende, saa at denne ulykkelige Kvinde kan faae en Understøttelse af Statskassen i den Tid, hun har tilbage, da der er overgaaet hende saa megen uforstyldt Lidelse ved de Domme og den Fængsling, der er overgaaet hende.

Justitsministeren (K. L. M. a. n. n.): Forholdet her er jo det, at da Loven af 5te April 1888 blev givet, var det ganske bestemt forudsat — og det fremgaar ogsaa af Lovens Indhold — at den ikke skulde have tilbagevirkende Kraft, idet man mente, at den saa kunde føre til altfor vidtløftige Konsekvenser; den skulde kun gjælde for de fremtidige Tilfælde, som indtraadte, efter at Loven var traadt i Kraft, og derfor har jeg ment, at hun ikke kunde støtte noget Krav paa denne Lov. Skulde man hde hende Noget, skulde det altsaa være gennem en særlig Bevilling, og de Erklæringer, der ere fremkomne derovre fra, gaa ikke ud paa, at hendes Stilling er væsentlig anderledes nu, end den altid har været. Men skulde det fra Thingets Side blive lagt for Dagen, at man var villig til at give hende en Hjælp, og dette kom frem ved en Afstemning, skulde jeg ikke have Noget imod at tage Sagen under Overveielse igjen.

Tang: Jeg vilde gjerne indlægge et Par Ord for denne Kvinde. Jeg finder, at det er billigt, at Thinget ved sin Afstemning giver tilfælde, at Justitsministeren bør tage det under Overveielse, om hun ikke kan faae en særlig Bevilling. Vi tænke os vor Søster, vor Husfru eller vor Datter sidde saalænge i Tugthuset som hun og være dømt til Døden, og det altsammen uskyldig. Det mener jeg, at det høie Thing bør tage i Betragtning, og i Genhold dertil bør det ved sin Afstemning tilfænde, at man meget gjerne ser, at den høitæredede Justitsminister vil tage Sagen under den næste

Overveielse, og at der kunde tilflyde hende en aarlig Understøttelse.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.

Indstilling under Nr. 3 af Udvalget: (Bet. Nr. 78). Andragende fra Enken Christiane Godfredsen af Femø om Understøttelse, henvises til Justitsministeren,

vedtoges enstemmig med 56 Stemmer.

Under Forhandling sættes derefter de Indenrigsministeren vedkommende Indstillinger under Nr. 1 og 2 (se Tillæg B.).

Ordføreren (Busf): Det første Andragende er henvist til Indenrigsministeren; det andet kun til Ministerens Underøgelse og Overveielse. Det første er et Andragende fra Ribe Byraad om en Refusion fra Statskassen for nogle af Kommunen afholdte Udgifter. Sagen forholder sig saaledes, at det var blevet paalagt Ribe Njøbtads Kommune af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at de skulde sende et døvtumt Barn her over til Kellers Anstalt, og dette Barns Ophold paa Anstalten kostede 280 Kr. aarlig. Nu er Forholdet det — for ellers kunde det jo naturligvis aldrig falde en Kommune ind at komme og forlange Bidrag til noget Saadant — at dette Barns Fader er en af dem, der i Genhold til Loven om Hjemstedsbevis faae Understøttelse af Statskassen. Nu forklarer imidlertid Ministeriet, at det kan ikke derfor gaa med til det, naaget det jo er aabenbart, at naar den vedkommende Familie, som altsaa har taget Bopæl i Ribe i Genhold til Loven om Hjemstedsbevis, bliver understøttet af Statskassen, er det jo Skyld i, at Ribe Kommune kommer til at skulle af med 280 Kr., for at Barnet skal kunne opholde sig paa Kellers Anstalt, og nu er Forholdet netop det med den selvsamme Familie, at de have et døvtumt Barn til, som naturligvis ogsaa skal over paa Kellers Anstalt; det bliver altsaa for Ribe Kommune en aarlig Udgift for denne ene Familie af 560 Kr. Det er jo klart, det ville alle Rigsdagsmænd her i denne Sal, som have den Være at repræsentere Kredse, der ligge langs med Grændsen, vide, at foruden andre Ulemper — og det er ingenlunde faa Ulemper, som alle Kommuner have, der ligge lige op til Grændsestjeldet; thi der er mange, mange Ting, som gjøre, at det er